

[Conversion of Brahmins at Calcutta.]

சுவிசேஷ. பிரபலவிளக்கமென்றும் பத்திரிகையிலிருந்தேடுக்கப்பட்ட சங்கத்தினர்.

சில பிராமணர் குணப்பட்டதைக் குறித்துக் காட்டியது.

கந்தத்தா நகரத்தில் இங்கிலாந்து பாலையும் பல கல்விகளும் படிப்புகளையும் சிலசாலைகளும் பள்ளிகளும் உள்ளன என்றும், அவைகளும் ஐந்து ஆயிரம் வரம்பு வரையும் படித்து வருகிறார்கள் என்றும் இதற்கு முன்னுள்ள ஒரு பத்திரிகையின் கண்ணித்தோடும். அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளும் கல்விகளும் ஒன்று போலவையுள்ளனும் இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிற் பிராமணர் முதலான பல சாதிபாருக்கும் பலகல்விகளையுடைய கல்விக்கிரமம் மார்க்கத்தையும் அதுசத்தியமுள்ளதென்று காட்டிய அதிராட்சகையையும் படிப்புகளும்.

அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் அநேகாண்டிபுத்துவந்த பிராமணப் பள்ளிகளையும் இந்துகோப் கிறிஸ்து மார்க்கத்தையும் உண்மையை உணர்ந்து அதை அதிகரித்திடாமல் அறிவுப்படித்துக் கொள்ளும் அறிவால் ஆராய்ந்து வந்தார்கள். இந்துமதம் போய் என்றும் கிறிஸ்து மார்க்கமே சத்தியம் உன்னதம் என்றும் தாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர் என்று அவர்கள் கண்டறிந்தாலே சுவிசேஷ போதகர் மாட்டித்திலவந்து தங்கள் நோக்கத்தைத் தெரியப்படுத்தினார்கள். போதகர்மாள் அவர்களைப் பரிசோதித்து அவர்கள் இடச்சிப்படுத்திய போதகனையைத் தெரிவிப்பார் அறிந்திருக்கிறதைக் கண்டு சந்தோஷப்பட்டே, அவர்களை நோக்கி உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றது யாதொரு தடையுமில்லை. ஆயினும் நீங்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டு சூரணஸ்தானம் பெற்றுச் சுயகண்ட விநோதமும் போருள் நஷ்டமும் மற்றவர்களால் இகழ்ச்சியுடையனாடையெல்லாம் உங்களை பிழைப்புகளாக நிகழ்கனையென்று பாடுபட்டுச் சீரணம் செய்யவேண்டுமென்றும் இவையெல்லாம் சார்பும் கவனத்தோடு நீங்கள் முன்னிதாகச் சிந்தித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றுச் சொன்னதற்கு அவர்கள் இது வங்களுக்கு இன்னொருவருக்கு நோக்கமில்லை. நாங்கள் இந்து மதமாதிரி எண்ணித் தீர்மானித்து காரியங்களை என்று சொல்லி அதுமுதல் சிலநாள் வரையும் கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் உண்மையை அறிக்காமல் கற்றுறிந்து பின்பு தங்களுக்கு சூரணஸ்தானம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அதுவரையும் அந்தப் பள்ளிகளைத் தங்கள் வீடுகளில் தங்கிவிருந்தாலே அவர்களுடைய நோக்கம் இன்னதென்று பெற்று அறிந்து அதைவிடவில்லாதபடி அவர்களைத் கொண்டு வரவந்தார்கள். அதை அவர்கள் கண்டு, போன சிந்திசொமதம், யெ.நீ. தேயிலில் போலவையுள் பிச்சியோன் வங்களைக்குவந்து போதகர்மாருக்கும் பார்த்து எங்கள் நோக்கத்தை எங்கள் மொழிக்கும் சுற்றத்தாரும் அறிந்து எங்களை யிகவும் நெருக்கப் படுத்துகிறார்கள். ஆகையால் நீங்கள் எங்களை காத்திருக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அவர்களில் ஒருவர் தாய்க்கிரிப்பினையான சிந்திசொமதம் அனை நோக்கி உன் தாய்க்கிரிப்பினையாகக் கீழ்ப்பட்டு இருக்கவேண்டிய வாய்களையெல்லாம் உயர்ச் சி சயாதீன பிராமணரின்வரையும் அவர்கள் விடத்திலே போயினன்று சொன்னதற்கு, அவர்கள் சமத்தியமால் நாள் இவர்களோடேதான் இருப்பேனென்று உறுதியாகச் சொன்னார்கள்.

அந்தப் போதகர்மாள் நாள் அவர்களை இரகசியமாய் ஏற்றுக்கொண்டால் அவர்கள் உறவும் உறவும் பிராமணர் நாள் அவர்களை வகுத்ததற்குப் போய்ப் பிராமணர்களோடுகொண்டுள்ள அந்த வாலிபர் வந்து வந்ததையும் அவர்கள் இருக்கிற இடத்துவாய்க் காட்டி, அவர்களைப் பார்க்க மனசாறாய் வந்து பார்க்கலாம் என்று அவர்கள் தாய்க்கிரிப்பினையாக ஒரு காசியும் எழுதி அனுப்பினார்கள். அவர்கள் தம்பகன்மார் முதலானவர்கள் அந்தக் கவித்தலை வாசித்துப்பார்த்த உடனே யிகவும் விசேஷப்பட்டே சாசிக்கியிலுமாயும் சூரியற்றுக்கியிலுமாயும் வங்களைவிடக் கூடும் கூடாமாய் வந்தார்கள். போதகர்மாள் அவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் கலகத்து செய்யாமல் இவர்களைப்பிரிந்துப் படுத்துவாக்காடாது. உங்கள் வார்க்கத்தைக்கு இவர்கள் செ

லிகொடுத்து இணங்கி உங்களுடேவர மனசாறும் வரட்டு நாங்கள் கட்டாது செய்கிறதில்லை என்றுங்கள்.

அவர்களில் அந்தச் சிறுவனுடைய தகப்பன் அவன் தன்னோடே வரும்படிக்கு நம்மும் பயமுறாமல் வருகிற அமைத்தும் அவனுக்கு நம்மனது இல்லாததைக்கண்டு இந்தப் பாதிரிமார் உன்னைக் கட்டாமல் வைத்திருக்கிறீர்மேல் அவ்வளவு விவரமாதேனென்றும் என்றுள். அவன் அப்படியல்ல, நாள் என் சுயமனசின்படியே இவ்விடத்தில் வந்தேன். உடனே இந்தப் போதகர்மாள் என்னை உம்மிடத்திற்கு வந்தேனென்றார்கள் என்றுள். பின்பு தகப்பன் அது அப்படியானாலும் இருக்கட்டும். உன் தாய் வியாதி உள்ளவளென்று உனக்குத்தெரியுமென்று இப்போது அவள் மரண அவஸ்தையாய்க் கிடக்கிறாள். அவள் சாதுகருணை உன்னைக் காணவேண்டுமென்று ஆவவாய்க் தேடுகிறாள். ஆகையால் நீ உடனேவந்து பார்த்துவிட்டுத்திரும்பி வரலாம் என்று சொன்னார்கள். அதைக்கேட்டு அவன் மனம் இமைத்த திடைத்துக்கொண்டு நிற்கிறதை அவன் தமையாக்கண்டு அவளை நோக்கினாலும் இதைப்பார்ப்பார்க்கும்தான் படித்தவன் அல்லவா? நாள் உள்ளதற்கு கிறிஸ்துவமும் இருக்கிறேன் என்று இப்போது தகப்பன் நன்றும் அறிந்திருக்கிறார்கள். இது தகாது என்று ஆர் சொல்லலாம். நீ சுயமா எங்களுடே கூடாது. நீ நம்முடைய தாயான பார்த்தவன் பின்பு தடை இல்லாமல் திரும்பிவரலாம். நாளை உன்னை அழைத்துக்கொண்டுவந்து விடுவேனென்று உபாயமாய்க் கொள்ளுள். அந்தச் சிறுவன் அதற்குச் சம்மதித்து அவர்களோடேகூடப் புறப்பட்டுப் போனார்.

தகப்பன் அவளை வரவழைக்கையில் அவளை வசப்படுத்துவதற்கு ஏதுவாகக் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை இகழ்ந்தவது இந்துமதத்தைப் புகழ்ந்தவது ஒரு வார்த்தையுக்குச் சொல்லுவதில் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் தலத்துக்கு இழக்காமல் இருப்பார்களென்றும் நீ எங்களுடே வந்தால் உனக்கு வேண்டிய பணமும் நோக்கியானவனிடையானவைகளைத் தந்திப்பும் பண்டங்கள் முதலானவைகளைத் தருவேமென்றும், இப்படித் தேடுகிற சைகளை எழுப்புகிறதற்கேற்ற வார்த்தைகளைச் சொன்னதேயல்லாமல், காரியகாரியங்களையும் படுத்தியும்படி ஒரு நல்ல யோசனையும் சொல்லவில்லை. அப்போது கூடநின்றவர்களில் சில பத்திரிமான் இவன் இப்படிப் பேசுகிறதிலே பலம் என்ன? அவன் ஏற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்துமார்க்கம் தப்பிதாமலும் அதை அவனுக்கு எடுத்துக் காட்டலாமே. அப்படிச் காட்டாமலும் இருந்தும் செய்யப் பிரயோசனமும் இன்னதென்றும் அதை சுகபாசப் படுத்தாமலும் உள்ளகிறேன். - இதைப் பார்த்துப்போது செய்யும் இந்துமதத்தைக் குறித்து ஒரு நல்லவார்த்தைகொண்ட இடமில்லை. சாதாரணத்துவந்தவர்களும் எல்லாநூல் கிறிஸ்துமார்க்கத்திற்கு யோசிக் சேரவேண்டி வருமென்று சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

போதகர் மற்றநூலாவல்லவரையும் நோக்கி, இவர்கள் பந்தச்சான்றிகள் வந்துநிற்கிறார்களே, நீங்கள் அவர்களிடத்தில் போய்ப்பேசலாம் என்றதற்கு, அவர்கள் நாங்கள் செய்யப்போகிறதைக் குறித்து அதிக விசையம் உண்டென்று வங்களுக்கு நன்றியாக் தெரியும். ஆகையால் நாங்கள் அவர்களைக்கண்டு பேசுகிறதினாலே யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லை. நாங்கள் இங்கேதான் இருப்போடுள்ளே சொன்னார்கள்.

அவ்வேளையில் கூடிவந்திருந்தவர்கள் கலகத்து செய்யத்தொடங்கினதென்று போதகர்கள்இனி அறிந்திருப்பீர்கள். உண்டென்றென்றெண்ணி, போலியும் தவையெழுத்துத் தெரியப்படுத்துகிறார். அவர் புறப்பட்டுவந்து அந்த வாலிபரை வரவழைத்து நீங்கள் சுயமனசின்படியே இங்கே வந்தீர்களோ பல பந்தமாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறீர்களோ என்று யாவுக்கும் முன்பாகத் திட்டமாய் விசாரித்தார். அக்காரி நாங்களை மனப்பூர்வமாய்க் கிறிஸ்துமார்க்கம் நல்லது என்றுகண்டு அதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னதிலே இங்கே ஒருவருக்குக் கலகத்து செய்யப்பாடுமென்று கண்டப்படிச் செய்தார். இது சமீக்சியுமாயில் நடந்தது.

(இன்னும்வரும்.)

[Psalm 34 : 48.—A Dissertation.]

கந்தர் நிதிமன்களை எல்லா இடுக்கண்களிலுமிருந்து நீங்கலாகக் கிறிஸ்து என்பதின் போலும்.

நம்முடைய இடச்சர் சொல்லுகிறதாவது, "உங்களில் எந்த மனுவலுமும் தன்னை அப்பம் போடீற்று தன் மகனுக்குக் கல்லைக் கொடுப்போடு அவன் மனைக் கேட்டால் அவனுக்குப் பாய்மடை கொடுப்பானோ? இப்போதும் பாலவந்தார்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பின்னங்களுக்கு நல்ல சுவைகளைக் கொடுக்க அறிந்திருந்தால் எந்தவள அதிகமாய் பாய்மடைவங்களிலிருக்கிற உங்கள் பிதா, தம்மைக் கேட்டிறைத்து நன்மனைகளைக் கொடுப்பார்." மத்தேயு, எ. அதி. ௬-யை. வசனங்கள்.

ஆ! பாரங்கள் இந்தப் பாக்கியமான வாக்குத்தத்தம், தன்பாயும், வேதவையும, இடக்கடும் நிறைந்த ஒரு விவகாரமுள்ள ஆற்றும்பதனை எவ்வளவு மனமிகுந்த்சிசையையும் இன்பத்தையும் அடையச் செய்தது. ஆனால் ஐயோ! இந்த ஆறுதலான வாக்குத்தத்தத்திற்குப் பங்கில்லாத அவசவாயின் சர் எவ்வளவு நிற்ப்புமாய் இருக்குத்தென்பதை நாள் சற்றே காந்தி பார்த்தால் அது எவ்வளவு பயங்கரத்தை உண்டெய்துகிறது இருக்குது. அறிவிப்பு. உக. அதி. ௧௩. ௩. வசனம். படுத்துவதற்கு சிந்தியோசேப்பும், சிங்கத்தின் குகையிலிருந்து தானியமேயும், அக்கினிச் துவளக்கு இயையாக் ஒப்புக் கொடுக்கப் பட்ட சாதாரக், மேலாக், ஆடுதேய நகோ என்பவர்களும், இன்னம் அநேகக் கொடுத்தப் பிதாக்களும் இன்னம் மற்றத் தேயத்தியுள்ள மனிதர்களும் எந்த மனிதனை ஆதரவாகக் கொண்டார்கள். அவர்கள் ஒரு மனிதனையும் ஆதரவாக நம்பாமலும் கூப்பிடாமலும் கந்தர் ஒருவே தங்களை விடுவதும் ஆண்டவர்களைப்பதனை உறுதியாய் பற்றிக்கொண்டு தன்பக் கடைக்கக் கட்டும் இன்பக்கரைசேர்தார்கள். திஷ்டாந்தமாத அநேகக் தேயத்தியுள்ள போய் மனிதர்கள் தங்கள் தன்பங்களிலிருந்து பாய்மடையு அச்சரிமையான பிரகாரமாய்த் தற்காக்கும் சமர்மக்க சரித்திரங்கள் அனகமாய் இருந்தாலும் சுருக்கமான ஒரு விசேஷத்தை மூர்ந்தும் இவ்விடத்திற்கொல்ல நோக்கினோம்.

பூர்விகத்தில் வேத தன்பங்கள் நோக்கித் தீட்டுகாலத்தில் போகாமாய்ச் சமோகாரிகளில் ஒருவருகிய மத்தியானிடொலையியுள் என்பவன் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷத்தை விவகரித்ததைத் தான் அறிக்கையிட்டதின் நியதித் பிராசுப் பட்டெனத்தின் சினைச்சாலையால் முதலாவது ஆறுதலுக்குக் காலமும் பின்பு நாலு வருஷக் காலமும் அடைக்கப்பட்டிருந்தான். சிலர் அதுகேட்டு அங்கே போசனபதார்த்தங்களான அனுபவிக்கொண்டு இருந்தார்கள். கொஞ்சக் காலத்துக்குப்பின் ஒருநாளுமும் போசனபதார்த்தங்கள் அவனுக்குக் கொடுக்கக்கூடாதென்கிற கண்டப்பான உத்தரவு வந்தது. பாய்மடையே வித்ததிலே அவனைப் போய்யாமல் இருந்தாலும் அவன் பசியினாலே மரித்துப்போய் இருந்தான். ஆனால் ஒருநாள் அவன் தன் கண்களைப் பலகணியுண்டையினால் திறப்பினபோது ஒரு பட்சியானை ஒருபதார்த்தத்தைத் தன் வாயினே கவலிக்கொண்டு இருந்ததைக் கண்டான். மத்தியானில் அதன் கிட்டப்போன உடனே அது தன் வாயிலிருந்ததை அடிப்போடுவீட்டுப் பறந்துபோய் விட்டது. அவன் பட்சியோடுவீட்டுவதை எடுத்துப் பார்க்கும்போது ஒரு கந்தையின போக்சாக முடிந்திருந்ததைக் கண்டான். இராக இறந்துபோய் அவன் விடுதலையாதான் சாலம்வரைக்கும் தனக்கு வேண்டியவைகளை வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு அது போதாமாதாய் இருந்தது. பழமேற்பட்டதன் காலத்திலே நேற்றுத்தென்னும் நீக்காலினிடத்தில் பசியாயினால் தவையெழுத்துக் காக்கைகள் உணவுகளைக் கொண்டுபோட்டுக் கொடுத்தபோல இப்போதும் காலமில்லாதவருக்கு ஒரு பட்சியானை கந்தருக்குச் சித்தமாத காலத்தில் ஒருதாமத அநேக நாளின் சார்பாண்டைக் கொண்டுவந்து சேர்த்தது. அந்நிதியான காயத்தையெல்ல மனிதனையும், போருகையும் ஆதரவாகக்கொண்டு அரக்கன் தங்க அபுத்தியிருந்து தங்களை மீண்டு இடச்சிக்கிரவர்களென்று நம்பிய பாய்மடைய மறக்கிறவர்களே, அவர் தம்மைப் பற்றிக்கொள்ளும் நிதிமன்களை எவ்வளவு ஆச்சரியமாய்க் காப்பாற்றுகிறோடுமென்று பார்ப்பார்கள். அவன் உங்களைப்போலவே பல

MORNING STAR.

Jaffna, July 24th, 1851.

VOLUMINOUS WRITINGS OF THE HINDUS.

The following stanza, containing a classification, current in this country, of the writings of the Hindus, is familiar almost to every school boy : நாலுவேதம், ஆறுசாஸ்திரம், பதினெண் புராணம், அறுபது தாரகை...

The foregoing remarks are for the purpose of introducing to the reader of the Star, the following article taken from the Calcutta Christian Advocate :

Among the most remarkable trophies of successful oriental investigation that have recently been reared, we would mention an edition of the first book of the Rig Veda, இருக்குவேதம், containing both the Sanscrit text and commentary—a noble work of nearly 1,000 pages, highly creditable both to the indefatigable editor Dr. Max Muller, and the East India Company under whose patronage it has been issued.

But we are reaching more than one Veda. There are four Vedas, and three of them are wholly or in part before the world. The second Veda has been partly rendered into German by Beaufey, along with an introduction, index, and glossary. Of the Yajur Veda introduction, index, and glossary. Of the Yajur Veda...

This conclusion of Dr. Weber may be illustrated by what is well understood by the educated young men of Jaffna. For example, in the light of European science, the two serpents Raku and Kathu, which had their origin from the contest of the sooty and asooryers in connection with the churning of the ocean, and

which periodically seize upon the sun and moon causing eclipses thereby—these huge serpents, in the light of astronomy, turn out to be nothing more than two shadows—the shadow of the earth, occasioning eclipses of the moon and the shadow of the moon occasioning eclipses of the sun. This is a fair example of what Dr. Weber means by “purely mythical beings from first to last,” in his opinion of the Veda, which he has critically examined.

To what a disastrous eclipse then has the popular mind of the Hindus been subjected for some thousands of years past! and who can calculate the amount of the offerings the Hindu race have made during that period in order to extricate the sun and moon, when eclipsed, from the devouring jaws of those imaginary serpents! And on whom rests the responsibility of having brought so large a portion of the human race into so low a state of mental degradation, and who by this craft have obtained their living? These are the questions which the educated men of this province ought deeply to ponder, in reference to themselves, and their posterity “unto the third and fourth generation,” and in reference to the “Grand Assizes,” when the nature and extent of their influence in society will be examined.

LONGEVITY OF TEETOTAL MISSIONARIES.

We feel constrained by what has recently fallen under our notice, to put forth the following statement :

1. Of the four American missionaries who arrived in the island early in the year 1816, one died in August, 1833, and another in 1822, both enjoying the advantages of temperate drinking, according to the custom of the times in which they lived. The remaining two, who became teetotallers more than twenty years ago, are now able bodied men in the mission field.

2. Of four missionaries—the first reinforcement of the same mission—who arrived in the country the latter part of 1819, one, having been in a great degree disabled by pulmonary complaints while under the regimen of moderate drinking, died in 1834, four years after becoming a teetotaler. The other three, who have been practical teetotallers upwards of twenty years, are now efficiently engaged in the mission field. The five surviving missionaries of the first two companies of eight, have been continued in the mission field on an average, (including a single short visit each to his native country) thirty three years, three months and a fraction, or in round numbers, one third of a century; and what is further noticeable is, that they have as fair a prospect as their companions in labor, of reaching the desired goal of three score years and ten.

3. In the latter part of the year 1833 and beginning of 1834, seven missionaries, including a physician and a printer, joined the mission, being each and all of them full grown teetotallers at the time of their arrival in the island. Of these seven individuals, who on an average, labored ten years and a half in the mission, one died in 1844, while the remaining six, now in America, are either actively engaged in professional duties in home services, or on a visit to their native country in the hope of resuming their labors in the mission field. Thus six of the seven are engaged in active life after a lapse of nearly eighteen years from the time of their arrival in this country. Of the next three, who joined the mission, one was cut off by cholera the year after his arrival; and the other two, of whom it is not appropriate to speak in this connection, were almost immediately transferred to a mission on the continent. Of two single female missionaries, who joined the mission in the early part of 1840, and who should be brought into this category, one has enjoyed uninterrupted good health, during a period of more than eleven years and is now at the post assigned her, while the other, who early left the mission field, is engaged in teaching in her native country.

Within the last nine or ten years eleven missionaries, all confirmed teetotallers, have joined the mission, of whom eight are in active service in the mission field, and one is a settled pastor in his native country. After the lapse of some decades of years, it will be in season to inquire what may be the nature and bearings of their testimony on the point in question. Our impressions are that no such instance of longevity is to be found in the whole history of missions in a tropical clime.

But in furtherance of the object for which this statement is given, individuals to whom it may appertain, in connection with other missions in the island, are respectfully requested to furnish similar statistical statements of the missions with which they are respectively connected.

B. C. MEIGS. D. POOR. L. SPAULDING.

A wise man endeavors to shine in himself; a fool to outshine others.

ALL THINGS EARNEST.

There is earnest, Pleading by; Death is earnest, Dying with; Sinner! wilt thou trying be? Then return; Soul to move, Zealously, Will thou never seriously be? Heaven is earnest; Pleas its voice; O thou mortal, art thou gay; Hell is earnest; Burning will; Wee for thee! If thou alone; God is earnest; E'en thy season Pass away—

To the Editor of the Morning Star.

DEAR SIR—As I presume a considerable number of your readers consist of persons who have received their education at the establishments of the different missions in the island, in whose welfare and for whose interests, temporal and spiritual, every missionary feels the deepest and most anxious solicitude and for whose eternal salvation so much has been done, so much labor expended, and so much money contributed—it has struck me that a series of concise and compendious letters on the different subjects connected with their former condition, their present position, and their future prospects, might not be without producing somewhat of a salutary effect and influence on their minds. A great number of persons thus educated are removed from the direct influence and supervision of the missionary—residing in different parts of the island, and mingling with all grades and classes of society. Many, too, occupy situations of trust and responsibility under government, while others, I am sorry to say, are very far, if not entirely, gone back to heathenism.

The education which these have received must exercise either a beneficial or an injurious influence on the different parts of the community among whom they are located; and it must ever be a source of sorrow and regret, that, that power which has been placed in their hands, through a direct religious medium, and for direct religious purposes, should be exercised in any way detrimental to the objects contemplated by the missionary establishments. Those who reside within the supervision of the missionaries are, to a greater or less extent, kept under the same influence as formerly, but the press appears to be the only available and legitimate medium through which those who reside at a distance can be reached. Will you therefore, permit me, through your pages, to address myself occasionally as time may permit me, to the above alluded to individuals and to bring before them a few subjects, which, by the blessing of God, may be made beneficial to their best interests. I am aware Mr. Poor has gone over similar ground before me, but I hope the course intended to be pursued by me, will, in many points, differ from that taken up and illustrated by his pen. The subject has for some time been impressed on my mind, and I am anxious that those who have received the advantages of a liberal education, should use it for the best purposes, that they should be the first fruits of the spiritual harvest of the gospel in this gem of the ocean, that their characters should resemble the foliage of nature, and that they should be as productive of love and good works, as the soil on which they live is productive of luxuriance and beauty. Yours, &c., DELTA. July 22, 1851.

We, with much pleasure, give place to the communication of our correspondent, DELTA, and hope that the series of articles, which are promised, may be greatly useful to the persons for whom they are designed.

The communication of “A Spectator,” we are obliged to omit in this issue, for want of room. It will probably appear in our next.

The average depth of the Atlantic ocean is set down at 13,400 feet, and that of the Pacific at 18,000. On the western side of St. Helena soundings have been made, it is said, to the depth of 27,600 feet—five miles and a quarter—without touching bottom!

There are in man five hundred and twenty-seven muscles, two hundred and fifty-seven of which are in pairs. Of these no less than one hundred are constantly used, in the simple act of breathing.

The natural small-pox usually carries off eight in every hundred attacked with it; but of three hundred inoculated only one dies.

The flea, locust and grasshopper jump two hundred times their length; equal to a quarter of a mile for a man.

A man's own manners commonly frame his fortune,

* * * The third, சாமவேதம் Sama Veda, (in Sanscrit) has been published under the auspices of a Society established in London, 1842, for the publication of oriental texts. This third Veda was edited by the Rev. J. Stevenson and printed under the superintendence of Prof. H. H. Wilson.

JAFFNA.

SUPREME COURT.—The second Session for 1851 of this Court was opened on the 4th inst., in the presence of the Hon. C. Temple, Esq., presiding Judge. The Criminal Calendar contained nine cases which were disposed of as follows:

1. Robbing the house of Mr. Dunlop, on his coconut estate. Two were indicted, of whom one was found guilty and sentenced to two years hard labor.
2. Nocturnal theft in a dwelling house. Against one individual, who was convicted and sentenced to two years hard labor.
3. Burglary in the Sepoy lines. The evidence of the female complainant broke down, and the accused, a young man, was acquitted.
4. Robbery. Against three prisoners. All found guilty. The 1st and 3d were sentenced to 18 and the 2d prisoner to 12 months hard labor. The 1st prisoner, Catheramer Venasitambay, was, in 1849, convicted of theft.
5. Forgery. In this case there did not appear an intention on the part of the accused to defraud any one, and the case was accordingly withdrawn.

6. Robbing the temple of "Pulliar" at Mandalay, near Elephant Pass. Against, 1. Peri Mohamad Petan; 2. Aroomoogattam Myloe; 3. Thomme Cadgaman; 4. Valan Sinnayan; 5. Ayanger Kalayer; 6. Venasy Vathan; 7. Sedamparan Tillian; 8. Aroomoogattam Ramasamy; 9. Kanthier Sinnatambay; 10. Sedamparan Narany. The temple is one of some note, and the property stolen amounted in value to about £150. The locality is in a secluded spot, and the robbery was committed in the night time by a numerous gang, of whom, only the above ten were identified. The whole ten were committed for trial, but in the interval before the trial, the tenth prisoner had died of cholera, and the ninth prisoner appeared so ill of the same disease, when placed in the dock, that he was remanded till next session. The remaining eight were all convicted and received the respective sentences following, viz: The 1st and 6th prisoners transportation for life. The 1st prisoner was in 1830 convicted of burglary and received 200 lashes and seven years transportation; and the 6th prisoner was twice before convicted—in 1842 of burglary and ear-cutting, and sentenced to 5 years hard labor in chains, and on June, 1851, (only a month before his last trial,) of assault, and theft, and sentenced to three months hard labor and to pay of £5. The 7th prisoner transportation for ten years. He was in 1847 convicted of theft and sentenced to two years hard labor. The 2d, 3d, 4th and 5th prisoners, transportation for seven years. The 8th prisoner four years hard labor.

7. Robbery and violent assault. Against, 1. Maula Cathowamy; 2. Meratamb Cadrasah; 3. Cadrasah Mohamadoo Canny; 4. Cadgamer Nisinger. The scene of the robbery and assault was the lonely village of Poomalanda in the district of Manaar, the inhabitants of which are principally females. In this case as in No. 6, the crime was committed by a large gang of thieves, of whom only the 1st prisoner was known at the time. The other three were traced out through the information of an accomplice, and subsequently identified by those assaulted, but the rest of the gang have escaped. The perpetration of this robbery was attended by circumstances of unusual brutality and cruelty. Most, if not all, of the female inmates were assaulted and beaten. One woman's arm was broken and made forever useless, and her life placed for sometime in imminent danger from this and other injuries then received, and a poor old man's leg was fractured, whereby he is rendered a cripple for life. These four prisoners were convicted, and all have received the sentence of transportation for life. The 2d prisoner, Meratamb Cadrasah, was many years ago convicted of crime and sentenced to seven years transportation.

8. Murder. Against ten prisoners from the village of Ossen in Chavagacherry. All acquitted.

9. Robbery. Against the same prisoners. Postponed.

A CHILD AT PRAYER.—Passing to New York some time since, on board a steamboat, I was walking alone for a few moments in a retired part of the cabin, when my ear caught the low, subdued tones of supplication I listened. It was evidently the voice of a child, giving utterance, not to a form of words, but to a prayer, imbued with peculiar union of penitence for sin, and of humble faith in the Savior! I wanted to see the little Christian, for such I could not doubt be was. He soon came forth from his closet, a lad, apparently of not more than six or seven years, with dark locks, and fresh, rosy cheeks and with his mild, clear eyes, and long, silken lashes moistened with the tears of devotion.

He was soon quietly at rest, and it so happened that I slept near him. When I awoke very early, while yet all was still, the same low, soft, sweet tones of prayer came from his birth below. I involuntarily arose and took an attitude of devotion. I could now distinctly hear his requests. It was a prayer for pardoning and preserving grace for himself, then for his parents, and brothers, and sisters, then for the impenitent, and finally for the missionaries and the poor heathen.

Blessings on these little ones! these praying children. How unshrinking is their piety, how confiding how simple how sweet!

OVERLAND INTELLIGENCE.

Our summary for this issue must be very brief as we have very little of importance to communicate to our readers. We are indebted for the following items to the Examiner Extra of the 14th inst.

Mr. Buller's motion condemnatory of the Colonial Office in the affairs of Ceylon, has been negatived by a majority of 232 to 202.

In the obituary, we notice the names of General Eden, Lady Colebrooke, and B. Frere, Esq., late minister to Constantinople.

Her Majesty has persevered in her daily early morning visits to the Great Exhibition. This has now been open for six weeks, and notwithstanding the heat, and the number of visitors, it is still daily without any trouble or inconvenience, the most perfect order prevailing.

In FRANCE the serious question of the revision of the Constitution is commencing in earnest, and fills men's minds with gloomy forebodings.

In PORTUGAL there has been a counter-revolutionary movement against Salazar.

The accounts from the Cape of Good Hope are very uncomfortable. The 12th Lancers are in active preparations for departure for the scene of war. Another Regiment will follow.

The Parliamentary Committee have decided in favor of the route via the Cape to Australia for the transport of the mails. The Ecclesiastical Titles Bill in Committee has made but little progress in consequence of the determined opposition of the Irish, who divide upon every pretence, and at every stage. Still the ministry have been thus far quite successful.

Lieut. General Sir John Gardiner died on the 6th of June. Colonel Wynyard is to be appointed to the command of New Zealand.

The Pope has ratified the decision of the Thirles Synod against the Irish Government Colleges, and strictly forbids all good Catholics, lay and clerical, from having any thing to do with them.

KANDY POPULAR INSTITUTION.

Patron, His Excellency Sir George Anderson, K. C. B. President, G. R. Buller, Esq. Treasurer, F. Layard, Esq. Secretary, Mr. John Murdoch.

COURSE OF LECTURES FOR THE SESSION OF 1851.

1. July 5. J. A. Caley, Esq. Geology. Causes modifying the Earth's Crust. Primary and Transition Rocks.
2. July 12. J. A. Caley, Esq. Secondary and Tertiary Formations. Superficial Deposits.
3. July 19. W. Ellery, Esq. Agricultural Chemistry. Organization and Chemical Composition of Plants.
4. July 26. W. Ellery, Esq. Nourishment of Plants. Origin and Composition of Soils. Plants and Animals contrasted.
5. August 2. R. Sterling, Esq. The Chemical Effects of Light and Electricity. Daguerreotype and Electrotype Processes.

6. August 9. Mr. R. P. Jansz. On Municipal Institutions. 7. August 16. Mr. J. Ambrose. The Early Greatness of Ceylon.

8. August 23. J. Thwaites, Esq., M. D. Acoustics. The Cause of Sound—Its Variations. The Echo.

9. August 30. J. Thwaites, Esq., M. D. Anatomy of the Ear. Relation between its Anatomical Characters and the Perception of Sound. Ventriquilism.

10. September 6. Mr. W. Heft. The Condition and State of the Kidneys.

11. Sept. 13. Mr. C. Dickman. Practicability of Intellectual Improvement under adverse Circumstances.

12. Sept. 20. T. A. Piers, Esq. The Sanitary Condition of Kandy.

13. Sept. 27. T. A. Piers, Esq. The Nervous System. The Brain—Spinal Marrow—Nerves—Discoveries of Bell and Galvani.

14. Oct. 4. E. Layard, Esq. Zoology. Divisions, Arrangement, and general Character of the Sub-Kingdom Articulata.

15. Oct. 11. G. H. K. Thwaites, Esq. The Habits and Instincts of Insects.

16. Oct. 18. C. Elliott, Esq. Mesmerism—Sketch of its History. Simpler Phenomena.

17. Oct. 25. C. Elliott, Esq. Clairvoyance. Phreno-Mesmerism.

LECTURES IN THE VERNACULAR LANGUAGES.

PORTUGUESE.—1. Aug. 5. Mr. C. Dickman. A few interesting Scientific Facts illustrated by apparatus.

2. Aug. 12. Mr. C. Dickman. On the Social Elevation of the Industrial Classes.

SINGHALESE.—3. Aug. 19. K. J. W. Pereira. Singhalese ideas of the Solar System—Objections to which they are liable.

4. Aug. 26. Mr. J. W. Pereira. European Astronomical Discoveries.

5. Sept. 2. Mr. D. D. Wijesinha. The Singhalese—Their former and present condition—Comparison between them and the English, with suggestions for their consideration.

6. Sept. 9. Mr. D. D. Wijesinha. General Knowledge—Its utility and necessity to elevate Singhalese. Popular Errors.

TAMIL.—7. Sept. 16. Mr. L. Lawton. The Hindu and European Systems of Astronomy contrasted.

8. Sept. 23. Mr. J. Ambrose. Shape of the Earth. Interesting Geographical Facts.

The Lectures will be given each Saturday eve, at 8 o'clock.

A GREAT MAN'S PREFERENCE.—I envy no quality of mind or intellect in others—not genius, power, wit, or fancy; but if I could choose what would be most delightful, and I believe most useful to me, I should prefer a firm religious belief to every other blessing, for it makes life a discipline of goodness, creates new hopes when all earthly hopes vanish, and throws over the decay, the destruction of existence, the most gorgeous of all lights; awakens life even in death, and from corruption and decay, calls up beauty and divinity; makes an instrument of torture and of shame, the ladder of ascent to paradise; and far above all combination of earthly hopes, calls up the most delightful visions, palms, and amaranths, the gardens of the blessed; the security of everlasting joys, where the sensualist and sceptic view only gloom, decay, and annihilation.—*Sir Humphrey Davy.*

THE "ETERNAL CITY" IN DANGER.—Many authors have asserted as their interpretation of some parts of the Apocalypse, that Rome will be destroyed by fire from heaven, or swallowed up by earthquakes, or overwhelmed with destruction by volcanoes, as the visible punishment of the Almighty for its popery and its crimes. I am unwilling, to deduce any argument of this kind; but I behold everywhere, in Rome, near Rome, and through the whole country from Rome to Naples, the most astounding proofs, not merely of the possibility, but of the exceeding probability, that the whole region of Central Italy will one day suffer under such a catastrophe. The soil of Rome is that of a volcanic origin; the smell of the sulphur, which we found so disagreeable, must be the result of volcanic subterranean action still going on. At Naples, the boiling sulphur is seen bubbling near the surface of the earth. When I drew a stick along upon the ground, the sulphurous smoke followed the indentation, and it would never surprise me to hear of the utter destruction of the southern peninsula of Italy. The entire country and district, is volcanic. It is underground and redolent with subterranean materials for the utter destruction of the whole of the south of Italy from Rome to the neighborhood of Naples. It is saturated with beds of sulphur, and the substrata of destruction. It seems as certainly prepared for the flames, as the wood and coal on the hearth are prepared for the paper which shall kindle the fire to consume them: the *divine* hand alone, seems to me to hold the element of fire in check by a miracle, as great as that which protected the cities of the plain till righteous Lot had made his escape to the mountains.

Dr. Townsend's Journal of a Tour to Italy.

SHIPPING INTELLIGENCE.

POINT PEDRO.—ARRIVALS AND DEPARTURES.—July 10.—Arrived Schooner Ananathichy, Canebrassy, from Trincomalee bound for Negapatnam, cargo 108 from wood logs, passengers Mr. W. Warrington and servants.

July 11.—Arrived Schooner Elizabeth, Yanamtu, from Trincomalee, bound for Point Pedro, passengers Mr. and Mrs. Kriekenbeck. Sailed July 18, passengers Dr. Toussaint and servants.

KATIES.—July 7.—Arrived Schooner Maria St. Anne, Antonipilly, from Colombo and Pamban, July 3 and 6 bound for Negapatnam, passengers Messrs. Morgan, Campbell and a child. Sailed next day, passengers Mr. and Mrs. Frez, Mr. Aeland and servants.

July 10.—Arrived Schooner Athiravelichmy, Sprampanian, from Caylpatam and Pamban, bound for Trincomalee in ballast, passengers 3 natives.

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffna, Moorgappa Chitty, Co-partner of Meyyappa chitty, Ramanadar chitty of Vanarponne, Plaintiffs, No. 4587, vs.

1. Ariaputeren chitty, Arcoomooch chitty and his wife, 2. Fonnathy of Vanarponne, Defendants.

NOTICE is hereby given that on Thursday, the 14th day of August next, at 11 o'clock in the forenoon, will be sold at the premises, the following lands the property of the Defendants, situate at Vanarponne East.

Property of the 1st Defendant; registered in the Thombo on the name of Justin Vandarspar—a land called Pangooninda oppookoolam karrey, with well and plantation, in extent 10 lachams of varago culture and 5 lachams of paddy culture, bounded on the east by Mark and others, on the north by Sithembaranathan, on the west by Sellate and others, and on the south by Vairamootoo and others.

Property of the 2d Defendant, registered in the Thombo on the name of Justin Vandarspar and Parai Sinnatambay—a land called Pangooninda oppookoolam karrey, in extent 40.3 lachams of paddy culture—Registered in the Thombo on the name of Sittambalam Kalheray—a land called Pangooninda oppookoolam karrey, in extent 7 lachams varago culture, bounded on the east by Sathambrenathan and others, on the north by Vairoopulle and others, on the west by Eroogonther and tank, and on the south by Kanthaper separator and others.

F. W. GISBORNE, Deputy Fiscal. Fiscal's Office, Jaffna, July 12, 1851.

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffna, Valuthar Vinasitambay, of Vanarponne, Plaintiffs, No. 5084, vs. Ariaputeren chittiar Arumugachittiy, of Vanarponne, Defendant.

NOTICE is hereby given that on Friday, the 15th day of August next, at 11 o'clock in the forenoon, will be sold at the premises, the following land, the property of the said Defendant, situate at Vanarponne east, and registered in the Thombo on the name of Yanamma, wife of Tanappachetty, and others—a land called Aninjiladdy with a godown, well, and plantations, in extent 7 and five eights lachams of varago culture, bounded on the east by lane, on the north by Ramlingam, on the west by road, and on the south by Grand Bazaar and lane.

F. W. GISBORNE, Deputy Fiscal. Fiscal's Office, Jaffna, July 12, 1851.